26/09/2022

Χειροτονία Πρεσβυτέρου από τον Μητροπολίτη Ιερισσού στο Γομάτι

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Η εις Πρεσβύτερον χειροτονία του Διακόνου π. Διονυσίου Βάραγκα, τελέστηκε χθες από τον Μητροπολίτη Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητο στον Ιερό Ναό Παναγίας-Αγίων Τεσσαράκοντα Γοματίου. Πρόκειται για πνευματικό τέκνο και υποτακτικό του Παν. Αρχιμ. π. Αναστασίου Τοπούζη.

Ο **π. Διονύσιος** είναι αγιορείτης Ιερομόναχος και συγγραφέας που διακονεί με την ευλογία του Μητροπολίτη Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεοκλήτου χρόνια τώρα την Ενορία του Γοματίου.

Ο **π. Αναστάσιος** με τον υποτακτικό του π. Διονύσιο εγκαταβιώνουν στο Άγιο

Όρος και μάλιστα στο Ιερό Κελλί του Τιμίου Προδρόμου στις Καρυές, το λεγόμενο “Διονυσίου του εκ Φουρνά”, ιστορικό Κελλί που έπαιξε εξαίρετο και μεγάλο ρόλο στα εικαστικά αλλά και πνευματικά πράγματα του Αγίου Όρους.

Στον Ιερό Ναό τιμήθηκε χθες η μνήμη του Οσίου και Θεοφόρου πατρός Σιλουανού του Αγιορείτου, που τόσο πολύ γνωρίζει να τιμά η Ενορία αυτή. Της Ακολουθίας του Όρθρου προέστη ο Σεβασμιώτατος κ. Θεόκλητος. Της Θείας Λειτουργίας προέστη ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αμορίου και Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Βλατάδων κ. Νικηφόρος, ο οποίος διατηρεί στενές πνευματικές σχέσεις με τον π. Αναστάσιο και το Κελλί του.

Συλλειτουργός ήταν και ο Σεβασμιώτατος

Τους δύο Επισκόπους πλαισίωσαν οι Παν. Αρχιμανδρίτες π. Νικόλαος, ο και Καθηγούμενος της σεβασμίας αγιορειτικής Μονής Κουτλουμουσίου, π. Θεόφιλος Παντοκρατορινός, π. Χριστόδουλος από τα Βουλευτήρια της Σκήτης της Αγίας Άννης, π. Παλαμάς από την Κουτλουμουσιανή Σκήτη του Αγίου Παντελεήμονος, π. Πολύκαρπος, Προιστάμενος της Μονής Κασσωπίτρας Κερκύρας, ο Ιερομόναχος π. Κάλλιστος Κουτλουμουσιανός, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Σπυρίδων Μποτονάκης, εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Καρπενησίου, ο Παν. Αρχιμ. π. Ιγνάτιος Ριγανάς, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς μας Μητροπόλεως και ο Παν. Αρχιμ. π. Αναστάσιος Τοπούζης, ο και πνευματικός του π. Διονυσίου. Επίσης, συμμετείχαν οι Διάκονοι π. Διονύσιος Βάραγκας, ο και χειροτονηθείς εις Πρεσβύτερον, π. Κυπριανός, Διάκονος της Ιεράς Μονής Βλατάδων, π. Χρυσόστομος της Κουτλουμουσιανής Σκήτης Αγίου Παντελεήμονος και ο Διάκονος της Μητροπόλεώς π. Νικόλαος Τσεπίσης.

Συμπροσευχόμενοι παρίσταντο οι Μοναχοί π. Σωκράτης Κουτλουμουσιανός και π. Ησύχιος εκ του Κουτλουμουσιανού Κελλίου Προφήτου Ηλιού Καρυών.

Το ιερό Αναλόγιο τίμησε πέραν των τοπικών Ιεροψαλτών ο μουσικολογιώτατος Άρχων Πρωτοψάλτης του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Στεφάνου Αρναίας κ. Βασίλειος Κοκκαλιάρης.
Ο λαός του Θεού υπερπλήρωσε τον Βυζαντινό Ναό του Γοματίου με επικεφαλής τον Δημοτικό Σύμβουλο και Επίτροπο της Ενορίας κ. Χριστόδουλο Γιουβανάκη, εκλεκτό της Μητρόπολης στέλεχος και πνευματικό τέκνο του Μητροπολίτη.

Προσφώνηση του π. Διονυσίου

Ο υπό χειροτονίαν π. Διονύσιος προσφώνησε τον Σεβασμιώτατο κ. Θεόκλητο με ένα πρωτότυπο και λίαν ποιητικό και θεολογικό κείμενο, μέσα από το οποίο έπλεξε το μεγαλείο της Ιερωσύνης, παρουσίασε τον Σταυρό του Πρεσβυτέρου και

καρδιακά γύρεψε τη βοήθεια του Αμνού του Θεού για να διακονήσει το Ιερό Θυσιαστήριο. Παραλλήλως εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τη γεραρά Μονή Κουτλουμουσίου και τον άγιο Ηγούμενό της κ. Νικόλαο για το στήριγμά τους στο πρόσωπό του, τον Γέροντά του και βακτηρία της πνευματικής του ζωής π. Αναστάσιο και τον Μητροπολίτη μας κ. Θεόκλητο για την ανοιχτή πατρική αγκάλη που τον δέχτηκε από την πρώτη στιγμή της γνωριμίας τους.

Η αντιφώνηση του Σεβασμιωτάτου

Στην αντιφώνησή του ο Σεβασμιώτατος, όπως το συνηθίζει πάντοτε, συνδύασε τον Κατηχητικό του λόγο προς το πνευματικό του παιδί π. Διονύσιο με το Αναστάσιμο μήνυμα της Κυριακής Α΄ Λουκά, που αναφέρεται στη θαυμαστή αλιεία που πέτυχαν οι Μαθητές του Κυρίου σαν ξανάριξαν και πάλι τα δίχτυα τους για να έχουν καλή ψαριά με εντολή του Κυρίου.

Ο ομιλητής απευθυνόμενος στον π. Διονύσιο παρομοίασε την εποχή μας με ένα καΐκι, με μία ολκάδα όπως έλεγαν οι Βυζαντινοί, που δυστυχώς ρίχνει κάθε μέρα τα δίχτυα της για τη “γλυκιά ζωή”, με αποτέλεσμα κάθε μέρα να αλλοιώνεται ή και να πικραίνεται ακόμα περισσότερο από χθες. Το πρώτο γνώρισμα της εποχής μας και το “μεγαλείο” της, παρατήρησε ο Σεβασμιώτατος, είναι η παροδοξότητά της.

Τρέφει στα σπλάγχνα της “κόσμους” διαφορετικούς, αντικρουόμενους καθημερινά. Ιδεολογίες, πρακτικές, μοντέλα ζωής που το χάσμα δείχνει αγεφύρωτο αναμεταξύ τους, λες και δεν υπάρχουν κοινοί τόποι συνεννοήσεως. Κι όμως, κάτω από αυτά τα φαινόμενα μια σκοτεινή σήραγγα απλώνεται που όλα τούτα τα ενώνει. Αυτή η “συνάντηση” συνιστά το πιο παράδοξο φαινόμενο των καιρών μας.

Που συναντώνται όλα τούτα, μάλλον που συνεργάζονται; Μα στο ότι θεωρητικά ή πρακτικά, φανερά ή κρυφά η παγκόσμια Παιδεία, το θέαμα στο μεγάλο του εύρος, οι ισχυροί κάλαμοι, η λεγόμενη πνευματική ηγεσία, και τα Μέσα Μαζικής Ενημερώσεως σπεύδουν, συναγωνίζονται και ευαισθητοποιούνται- πλην ελαχίστων εξαιρέσεων- ποιος θα πη, θα γράψει ή θα μεταφέρει στις ευρύτερες μάζες το νέο: “Καταργείται ο Θεός”! Ποιος θα εμπεδώσει το σύνθημα “ της εξώσεως” του Θεού από την πανανθρώπινη ζωή!

Έκανε το σφάλμα η εποχή μας και οργάνωσε και κήρυξε την “κηδεία του Θεού” και νομίζοντας ότι ο Θεός πιά δεν ζει αλλά πέθανε, έριξε τα δίχτυα της αλαζονικά για την “ψαριά” της γλυκιάς ζωής, με σύνθημα το συμφέρον και βοηθητικό άνεμο τη δύναμη του ορθολογισμού. Καπετάνιο στο “καΐκι”, που δίχως Θεό όλα επιτρέπονται, διόρισε τον άθεο ανθρωπισμό, τον δίχως Θεό ουμανισμό,

υπογράμμισε ο Μητροπολίτης. Και γέμισε ο κόσμος από “διδασκάλους” του δίχως Θεό “ανθρωπισμού”, που λησμόνησε πως όσα καλά διδάσκει τα ’κλεψε από τη διδασκαλία Εκείνου που αδιάντροπα σταύρωσε και αρνήθηκε.

Στο σημείο αυτό ο **Σεβασμιώτατος** υπενθύμισε ότι στο πέρασμα των αιώνων ένα τέτοιο φαινόμενο “κηδείας του Θεού” περιγράφει ο σοφός Σολομών 950 χρόνια προ της Γεννήσεως του Χριστού! Εκεί, οι άνθρωποι «εν εαυτοίς λογισάμενοι ουκ ορθώς», οργάνωσαν την “κηδεία” του Θεού και κήρυξαν την καλοπέραση και τη γλυκιά ζωή, τη στηριγμένη στο δίκαιο του ισχυροτέρου που έγινε δόγμα τους!

Η δύναμή μας ας είναι ο νόμος της δικαιοσύνης μας, είπαν, και γύρεψαν να συντρίψουν τον δίκαιο, γιατί έγινε εμπόδιο στα έργα τους, γιατί παρουσιάζεται σαν τέκνο και δούλος του Κυρίου, γιατί γίνηκε ο καθημερινός έλεγχός τους και κατέστη βαρύς και ανυπόφορος και μόνο που τον έβλεπαν. Γιατί η ζωή του ήταν ο έλεγχός τους (Σοφ. Σολ. β΄ 1-24)!

Και κατέληξε ο **Σεβασμιώτατος**: «*Το αποτέλεσμα αυτού του καταντήματος του δίχως Θεού ανθρώπου, παιδί μου Διονύσιε, περιγράφει με απαράμιλλο ρεαλισμό και ωμή παραστατικότητα ο ουρανοβάμων Παύλος στην προς Ρωμαίους του Επιστολή, λέγοντας πως η οργή του Θεού φανερώνεται από τον ουρανό εναντίον εκείνων που δήθεν κατέχουν την αλήθεια και προσκυνούν “ψευδείς Θεούς”.*

Και είναι αδικαιολόγητοι, γιατί ενώ μέσα από τη φυσική αποκάλυψη γνώρισαν τον Θεό και τη δύναμή Του και τη Θεότητά Του, δεν Τον δόξασαν, αλλά εξετράπησαν σε μάταιους διαλογισμούς και σκοτίστηκε η ασύνετη καρδιά τους. Για αυτό και τους εγκατέλειψε ο Θεός και τους παρέδωσε να γίνουν δούλοι στις αχαλίνωτες επιθυμίες των καρδιών τους! (Ρωμ. α΄18-32).

Και σήμερα, παιδί μου, υπάρχουν αυτοί οι άνθρωποι και διαφεντεύουν τον κόσμο! Γι’ αυτούς ξαναρίξε το δίκτυό σου, και χάλασέ τους την ψαριά, κράζοντας προς τον Κύριο: Ο Κύριός μου και ο Θεός μου!».

Τέλος, προ της Απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος παρεκάλεσε τον Θεοφιλέστατο Αμορίου κ. Νικηφόρο να χειροθετήσει εις Αρχιμανδρίτην της Ιεράς Μητροπόλεως τον π. Διονύσιο, τιμώντας την ταπεινοσύνη του, την εξαίρετη Παιδεία του, την υπακοή στον Γέροντά του και τη Διακονία που του προσφέρει μέχρι σήμερα. Ως πρώτο δε επιστήθιο Σταυρό του χάρισε αυτόν που φορούσε ο ίδιος κατά τη Θεία Λειτουργία.

Περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ